

Voor alle Smoezelfans die de prenten- en AVI-boeken van deze groene wezentjes verslonden hebben!

Ligt daar nou een echte mammoet op de vloer van de ijssalon in Stinkstad? Pozzeldikkie, ja, het is echt waar! Professor Proos Sekko en de Smoezelkinderen hebben de mammoet met hun tijdreismachine gered van de oermensjagers in Siberië. Nu wil de professor graag een dikke trui breien van mammoethaar. Jammer genoeg zorgt het nieuwe, bijzondere huisdier van de Smoezels wel voor een paar problemen. Kan die lieve mammoet hier wel blijven wonen?

ISBN 978 90 5116 969 0

9 789051 169690

De Vier Windstreken

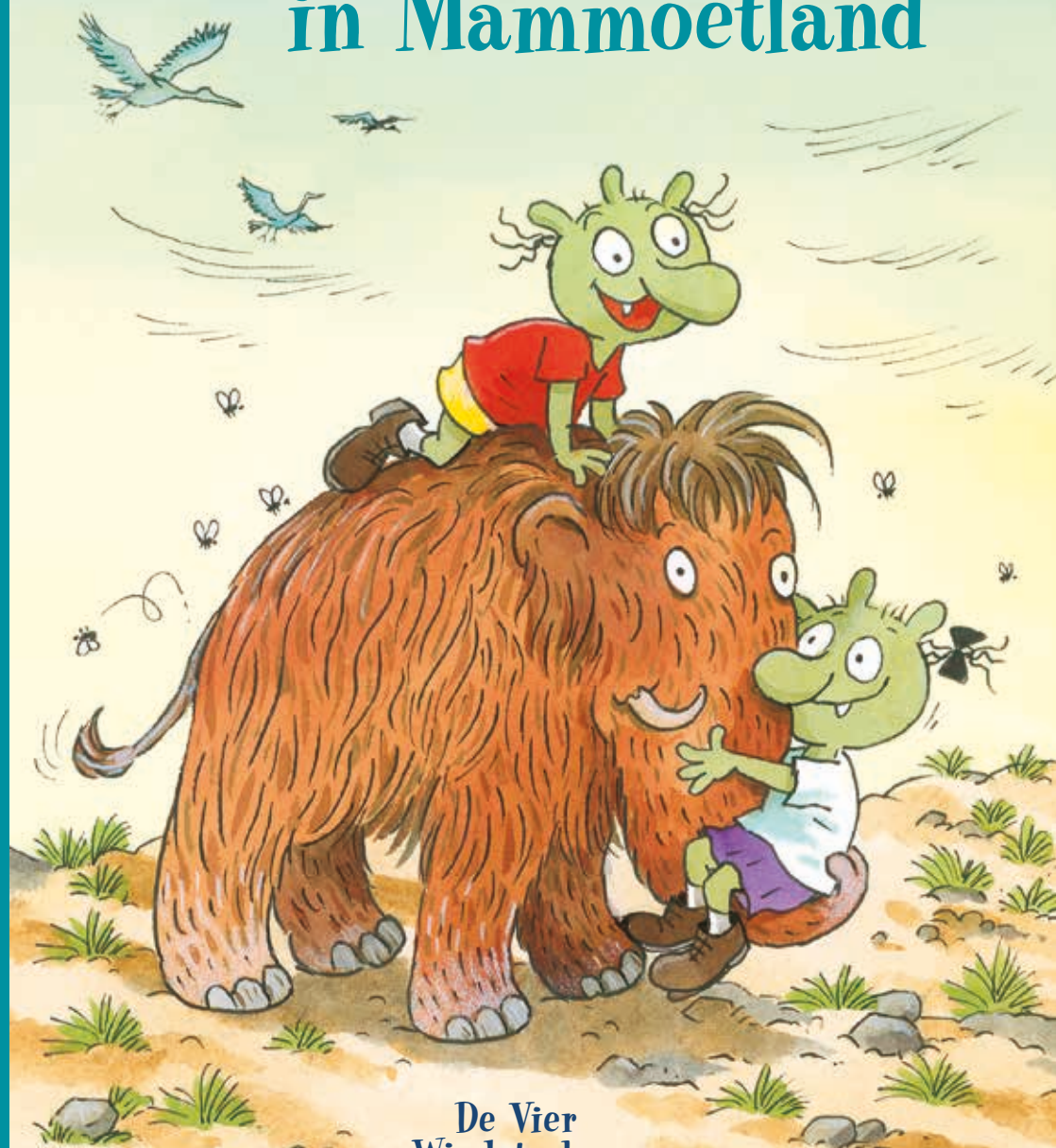

Erhard Dietl

De Smoezels in Mammoetland

Erhard Dietl

De Smoezels in Mammoetland

De Vier
Windstreken

Erhard Dietl

De Smoezels in Mammoetland

Op www.vierwindstreken.com kun je je aanmelden voor onze nieuwsbrief.
Hier vind je ook al onze boeken en andere artikelen.

Nederlandse tekst van Hedi de Zanger

Oorspronkelijke titel: *Die Olchis im Land der Mammuts*

© 2023 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave

Tekst en illustraties door Erhard Dietl

© 2022 Verlag Friedrich Oetinger, Hamburg, Duitsland

Uitgegeven volgens de overeenkomst met Verlag Friedrich Oetinger,
Hamburg, Duitsland.

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Polen

NUR 281, 282 / ISBN 978 90 5116 969 0

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De Vier Windstreken

Inhoud

Daar komt professor Proos Sekko	15
Stinkwalmen in de zomerzon	17
Zilveren punthelmen	23
Professor Proos Sekko's geniale mammoetplan	27
Klaar voor de start en goede dingen	32
In een ver, koud land	35
Een mammoet in nood	40
Een middag in Stinkstad	47
Dertien oermensjagers	49
Een interessant rood ding	54
In de problemen	55
Een langharige nieuwe vriend	58
Op het hondenveldje	66
Een olifant in de ijssalon	72
De uitnodiging van juf Sanne	75
Schoolbezoek en een lunchtrommeltje	78
De mammoet boven op de pizza's	80
Een douche op het schoolplein	86
Meneer Barbier doet zijn best	90
Professor Proos Sekko is dolgelukkig	95
De bijzonderste trui van de hele wereld	100

Dit zijn de Smoezels:

baby Smoezel

Opa Smoezel

Oma Smoezel

Het ene Smoezelkind

Het andere Smoezelkind

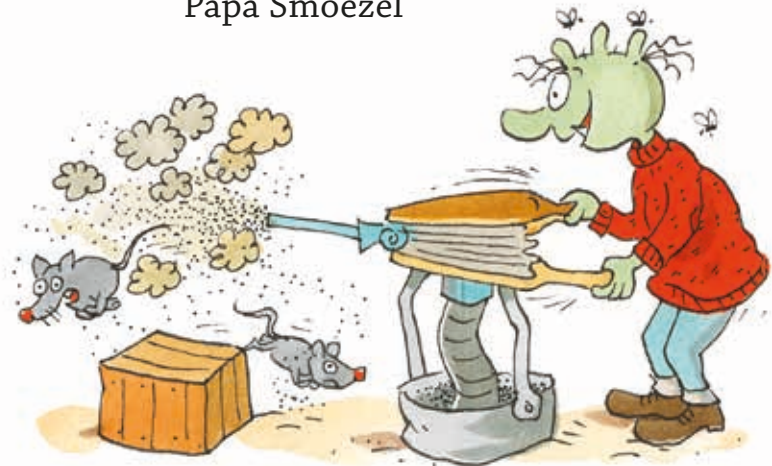
Vuurkontje

Mama Smoezel

Papa Smoezel

Dit vinden Smoezels leuk:

Modderplassen

Regenbuien

Vliegen

Verjaardagen

Afval

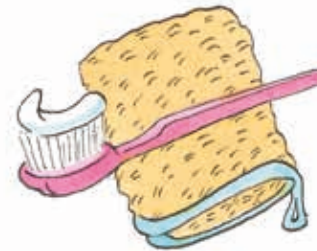
Stinkwolken

Vers eten

Schoonmaken

Wassen en tandenpoetsen

Opruimen

Parfum

Hier zijn Smoezels goed in:

Gewichtheffen met wasmachines

Kikkers en muizen trainen

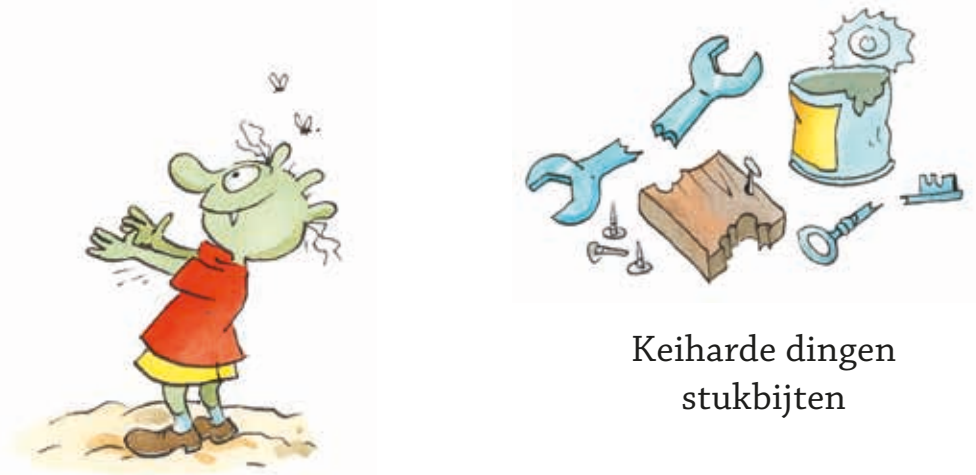
Luieren

Autobanden werpen

Keiharde dingen stukbijten

Daar komt professor Proos Sekko

De beroemde uitvinder professor Proos Sekko vliegt op wel vijftig meter hoogte door de lucht. Hij zit op het zadel van zijn nieuwe heli-trapper-dinges.

Hij trapt zo hard dat hij ervan moet zweten. Hoe harder hij trapt, hoe harder de propeller boven zijn hoofd ronddraait. Hij houdt het stuur heel stevig vast.

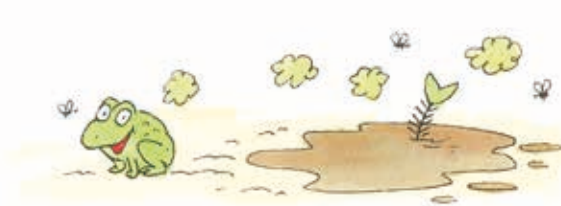
De rugzak op zijn rug is groot, maar het plan in zijn hoofd is nog veel groter.

Hij is onderweg van Gammelzooi naar de vuilnisbelt van Stinkstad. Daar gaat hij zijn smoezelvrienden zijn nieuwe uitvinding laten zien. Maar hij wil ze vooral alles over zijn nieuwe geniale idee vertellen. Alle ideeën van professor Proos Sekko zijn natuurlijk geniaal. Want genieën zijn geniaal. Daarom staat het ook op zijn visitekaartje: *Professor Proos Sekko, geniale uitvinder*. Hij woont samen met zijn robothond in zijn laboratorium in een omgebouwde treinwagon op het station van Gammelzooi. Daar bedenkt hij speciale uitvindingen die supergoed werken. Meestal tenminste.

Ik hoop dat de Smoezels thuis zijn, denkt hij. Lastig hoor, dat ze geen telefoon hebben. Misschien moet ik eens een mobieltje voor ze kopen.

Maar nee, dat is geen goed idee, want de Smoezels eten de telefoon dan vast meteen op. Hij kent ze intussen...

Professor Proos Sekko grinnikt zachtjes. Maar dan ziet hij de eerste bergen van de vuilnisbelt van Stinkstad dichterbij komen. Hij moet zich op de landing gaan voorbereiden.

Stinkwalmen in de zomerzon

Het is stil op deze warme zomerdag op de smoezelige vuilnisbelt van Stinkstad. De Smoezels hadden liever regen gehad, maar in de zon is het ook best fijn.

Op het hete dak van een kapotte auto doen twee katten een dutje. De vogels kwetteren, de kikkers kwaken, huisdraak Vuurkontje snurkt, de vliegen zoemen en de hommels brommen.

In de schaduw van de grot doet baby Smoezel een dutje op een autoband. Zachtjes komt er een gele vlinder aangevlogen die op zijn kleine knobbelneus landt. De Smoezelbaby merkt er niks van en blijft lekker in dromenland.

De andere Smoezels zijn ook allemaal aan het chillen.

Mama Smoezel draait zich lui om op haar matras en neemt een slokje smoezelshake uit een roestig blikje.

Opa Smoezel zit naast haar op een oude kachel. 'Knetterende kippenscheet,' zegt hij gapend, 'het leven gaat veel te snel! Ik ben nu negenhonderdvijfentachtig en de jaren zijn voorbijgevlogen!'

‘Dat komt omdat we zo’n luizenleventje hebben,’ antwoordt mama Smoezel. ‘Hier in dit mooie paradijs hebben wij de hoofdprijs!’

‘Wat zeg je dat mooi,’ zegt opa Smoezel. ‘Ik wist niet dat je zo prachtig kon rijmen.’

Mama Smoezel lacht en wappert twee vliegen van haar smoezelshake. Ze begint een beetje honger te krijgen van de smoezelige afvallucht die boven de vuilnisbelt hangt. Wat zal ze vanavond eens gaan koken? Gloeilampenstampot met suddersokken? Voor papa Smoezel moeten er ook een paar rotte visgraten bij. Dat vindt hij heel belangrijk.

‘Ik weet nog een rijmpje!’ roept ze zo hard dat iedereen het horen kan. ‘Luizenpoten en blikjes met deuken, wie helpt mij vandaag in de keuken?’ Maar natuurlijk reageert er niemand. Ineens is iedereen druk met andere dingen.

Opa Smoezel moet dringend een dutje doen en de Smoezelkinderen hebben ook geen tijd. Vannacht heeft het namelijk geonweerd, en voor het eerst in lange tijd staan er weer eens modderplassen op de vuilnisbelt. Samen met de muizen spelen ze scheepje-vergaan.

Oma Smoezel staat een stukje verderop bij het drakenhok. Vuurkontje krijgt een modder-massage. Hij had per ongeluk in de regen gevlogen en was

helemaal schoon en netjes, in plaats van lekker smoezelig.

Gelukkig komt papa Smoezel aangelopen. 'Ik wil je wel helpen, hoor,' zegt hij tegen mama Smoezel. 'Dan kan ik ervoor zorgen dat je de graten niet vergeet.'

Papa Smoezel heeft een nieuwe modderklodderwerper geknutseld. Papa Smoezel is heel goed in het knutselen van modderklodderwerpers.

Ineens horen ze in de verte iets zoemen in de lucht. 'Kijk nou eens wie daar aan komt vliegen!' roept papa Smoezel.

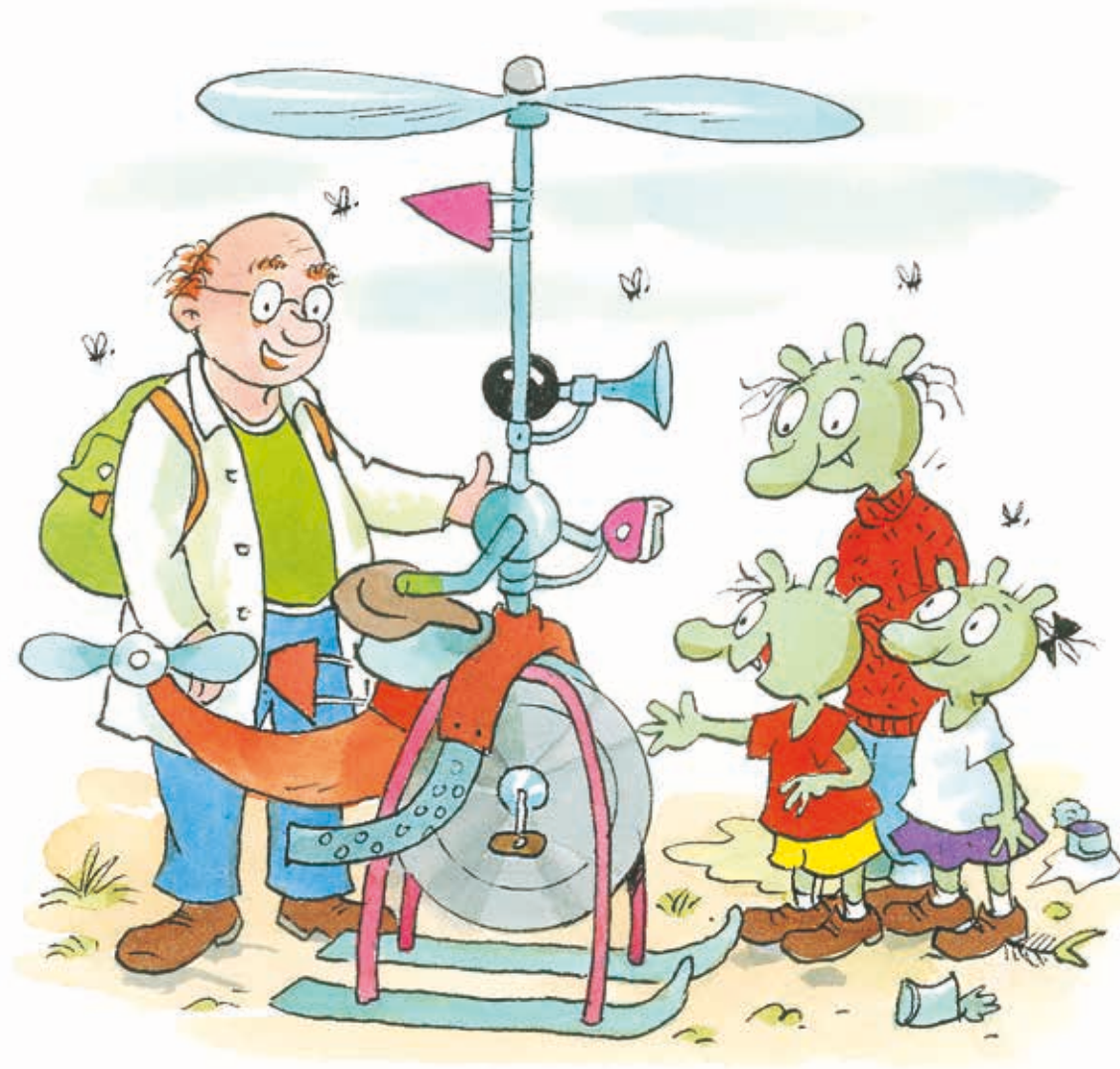
Alle Smoezels steken hun knobbelneuzen in de lucht.

'Hallo Smoezels!' roept professor Proos Sekko en hij landt precies naast de smoezelgrot. 'Poehpoeh, wat is het warm vandaag!' De propeller stopt met draaien en de professor springt op de grond.

'Kijk, dit is mijn nieuwe heli-trapper-dinges!' zegt hij trots. 'Die vliegt met gemak twintig kilometer per uur. Als het niet waait, tenminste.'

'Kranige kronkel!' zegt papa Smoezel bewonderend. 'Dat ziet er ingewikkeld uit.'

'Ach, nou ja,' antwoordt professor Proos Sekko, 'dat viel wel mee hoor. Als je weet hoe het moet, dan is het niet zo moeilijk.'

‘Kun je er voor ons ook zo een maken?’ vragen de Smoezelkinderen.

‘Met alle plezier, als ik een keertje tijd heb,’ antwoordt professor Proos Sekko. ‘Maar ik ben hier eigenlijk om jullie iets anders te laten zien.’

Zilveren punthelmen

Professor Proos Sekko laat zijn rugzak op de grond ploffen en haalt er een paar eigenaardige hoofdedkelsels uit tevoorschijn. Het zijn zilverkleurige, glimmende helmen met een puntig uiteinde. Ze zijn gevlochten van heel dun, maar toch heel sterk en elastisch metaaldraad.

‘Gevlochten uit edelmetaal,’ legt professor Proos Sekko uit. ‘Elektronisch geleidend!’

Hij pakt de rugzak en haalt er ook nog een klein rood kastje uit.

‘En dit is mijn nieuwe tijdstraler!’ zegt hij trots. ‘Een multidimensionale ruimte-en-tijd-straler. Door speciale subkwanten en kwantsuppen kan er naar het verleden en de toekomst worden gereisd. Deze werkt veel beter dan mijn eerste tijdreismachine.’

‘Vette bagger!’ zeggen de Smoezelkinderen vol bewondering.

‘Ja hè?’ zegt professor Proos Sekko lachend. ‘Het duurde even voor het klopte en mijn robotrat is